Çok Davalılı İş Davasında Gerekçe

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Yargıtay 9. Hukuk Dairesi	21.04.2026	Bozma

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2026/3856	2026/3621	HMK 27, HMK 297, HMK 362, HMK Ek-1/2, HMK 352/1-b

ÖZET

Birden fazla davalıya karşı açılan işçilik alacağı davasında davalılar arasındaki ilişki ve sorumluluk tartışılmadan hükmün 'davalıdan alınarak' kurulması gerekçesiz karar sayılıp bozuldu. İşverenin 17.914,50 TL ödünç iddiasına ilişkin birleşen davada temyiz kesinlik sınırı nedeniyle reddedildi.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/cok-davalili-is-davasinda-gerekcesiz-hukum-bozma-2026-3621/ →

Karar metni

Yargıtay Karar Arama sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

9. Hukuk Dairesi 2026/3856 E. , 2026/3621 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : İzmir Bölge Adliye Mahkemesi 29. Hukuk Dairesi

SAYISI : 2025/2281 E., 2025/533 K.

DAVA TARİHİ : 18.05.2021

İLK DERECE MAHKEMESİ : Datça 1. Asliye Hukuk (İş) Mahkemesi

SAYISI : 2021/142 E., 2025/159 K.

BİRLEŞEN DAVA

MAHKEMESİ : Datça Asliye Hukuk (İş) Mahkemesi

SAYISI : 2025/54 E., 2025/44 K.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı taraf vekillerince tarafından temyiz edilmekle; yapılan ön inceleme sonucunda gereği düşünüldü:

Miktar veya değeri temyiz kesinlik sınırını geçmeyen davalara ilişkin nihai kararlar, 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (6100 sayılı Kanun) 362. maddesi uyarınca temyiz edilemez. Temyize konu edilen miktarın kesinlik sınırının altında kalması hâlinde anılan Kanun'un 366. maddesi atfıyla aynı Kanun'un 352/1-(b) hükmü uyarınca temyiz dilekçesinin reddine karar vermek gerekir.

Dairemiz uygulamasına göre birleşen davalarda talepler tamamen farklı ise davaların kesinlik hususu ayrı ayrı kendi dava tarihine göre belirlenir. Dosya içeriğine göre birleşen davada davacı aleyhine reddedilen ve temyize konu edilen toplam miktar 17.914,50 TL olup, bu miktarın 04.06.2025 tarihli Resmî Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren 7550 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun'un 20. maddesi ile değiştirilen 6100 sayılı Kanun'un ek madde 1/2 hükmü uyarınca birleşen dava tarihi itibarıyla kesinlik sınırı olan 78.630,00 TL'nin altında kaldığı anlaşılmakla; davalı vekilinin temyiz dilekçesinin birleşen dava yönünden miktardan reddine karar vermek gerekmiştir.

Taraf vekillerinin asıl dava yönünden gerekli şartları taşıdığı anlaşılan temyiz dilekçelerinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; müvekkilinin 15.08.2018-21.08.2020 tarihleri arasında davalı işyerinde baş aşçı olarak çalıştığını, işyerinin adi ortaklıktan şirkete dönüşmesi nedeniyle ... Kurumu (SGK) kayıtlarında farklı işverenler nezdinde gösterilmesine rağmen işyeri devri bulunduğunu ve tüm davalıların işçilik alacaklarından sorumlu olduğunu, iş sözleşmesinin haksız şekilde feshedildiğini, gerçeğe aykırı olarak SGK'ya (29) koduyla bildirim yapıldığını, haftanın yedi günü uzun çalışma saatleriyle, ulusal bayram ve genel tatil günlerinde de çalışmasına rağmen fazla çalışma ve diğer işçilik alacaklarının ödenmediğini, yıllık izin kullanmadığını, son ücretinin aylık net 7.000,00 TL olduğunu, ücretin bir kısmının elden ödenmesine rağmen son döneme ilişkin bakiye ücretlerinin de ödenmediğini ileri sürerek kıdem ve ihbar tazminatı ile fazla çalışma, yıllık izin, ulusal bayram ve genel tatil, asgari geçim indirimi ve bakiye ücret alacaklarının davalılardan tahsiline karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

1. Davalılar vekili cevap dilekçesinde; işyerinin sezonluk faaliyet gösterdiğini, SGK kayıtlarındaki giriş-çıkışların bu nedenle yapıldığını, yıllık izinlerin kullandırıldığını, ücretlerin eksiksiz ödendiğini, bordroların ihtirazi kayıtsız imzalandığını, elden ücret ödenmediğini, fazla çalışma iddiasının ispatlanamadığını, ihbar tazminatının ödendiğini, davacının işten kendi isteğiyle ayrıldığını, ulusal bayram ve genel tatil ile hafta tatili çalışmalarının karşılığının ödendiğini veya serbest zaman kullandırıldığını, davacının işten ayrılırken ibraname imzaladığını savunarak davanın reddini istemiş, ayrıca davacıya çalışma süresince verilen toplam 17.914,50 TL borcun iade edilmediğini ileri sürerek açtıkları karşı davanın kabulünü talep etmiş, karşı dava ise yargılama sırasında tefrik edilmiş ancak daha sonra birleşen dava haline gelmiştir.

2. Davacı vekili birleşen davaya cevap dilekçesinde; bu davanın iş mahkemesinin görev alanına girmediğini, görevli olunduğu kabul edilse dahi arabuluculuğun dava şartı olarak yerine getirilmediğini, davaya konu edilen ödemelerin bir kısmının elden ödenen ücret mahiyetinde olduğunu, büyük bölümünün ise davacının işyeri adına kendi kredi kartıyla yaptığı harcamaların iadesinden ibaret bulunduğunu savunarak davanın reddini istemiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; davacının iş sözleşmesinin davalı tarafından haklı nedenle feshedildiğinin ispatlanamadığı gerekçesiyle kıdem ve ihbar tazminatı ile fazla çalışma, ulusal bayram ve genel tatil, yıllık izin, asgari geçim indirimi ve bakiye ücret alacaklarının kısmen kabulüne karar verilmiş, birleşen dava yönünden ise davacının banka havalelerinin karz ilişkisine dayandığını kesin delillerle ispatlayamadığı, havale dekontlarındaki "borç" açıklamasının tek başına ödünç ilişkisini kanıtlamaya yeterli olmadığı, davalı tarafın ödemelerin ücret mahsubu ve işyeri harcamalarının iadesi niteliğinde olduğunu savunması karşısında ispat yükünü yerine getiremediği gerekçesiyle birleşen davanın reddine hükmedilmiştir.

IV. İSTİNAF

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde taraf vekillerince istinaf başvurusunda bulunulması üzerine Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; istinaf başvurularının ayrı ayrı esastan reddine karar verilmiştir.

V. TEMYİZ

A. Temyiz Sebepleri

1. Davacı vekili temyiz dilekçesinde; mahkemenin davalı tarafın zamanaşımı def'ini ileri sürmesi sonucunda düzenlenen ek bilirkişi raporunu esas almasına rağmen, gerekçeli kararda kök rapordan neden ayrıldığını, zamanaşımının hangi gerekçeyle kabul edildiğini ve hangi alacakların hangi kısmının zamanaşımına uğradığını tartışmadığını, bu nedenle kararın gerekçesiz olduğunu, fazla çalışma ve ulusal bayram genel tatil alacakları yönünden davanın belirsiz alacak davası niteliğinde bulunduğundan zamanaşımı değerlendirmesinin hatalı yapıldığını, ayrıca davalı taraf bilirkişi raporunda ihbar tazminatına mahsuben yapılan ödeme yönünden itirazda bulunmamış olmasına rağmen mahkemenin re'sen mahsup yaparak bilirkişi raporundan ayrılmasının usul ve yasaya aykırı olduğunu ileri sürmüştür.

2. Davalılar ve birleşen dosya davacısı ... vekili temyiz dilekçesinde; hükme esas alınan bilirkişi raporunun hatalı olduğunu, zamanaşımı def'inin dikkate alınmadığını, ıslahla artırılan taleplerin zamanaşımına uğradığını, faiz başlangıç tarihlerinin dava ve ıslah tarihlerine göre belirlenmesi gerekirken hatalı hesaplama yapıldığını, işyerinin sezonluk faaliyet göstermesi, ücretlerin eksiksiz ödenmesi, yıllık izinlerin kullandırılması ve ihbar tazminatının ödenmiş olması karşısında davacının işçilik alacaklarına hak kazanmadığını, fazla çalışma alacağından hakkaniyet indirimi yapılması gerektiğini, birleşen dava yönünden ise banka dekontlarında yer alan "borç" açıklamasının ödünç verme olgusunu ispatladığını, işverenin işçiden borç almasının hayatın olağan akışına aykırı olduğunu, davalının ödemeleri inkâr etmeyip farklı hukuki sebebe dayandırmasının ispat yükünü

kendisine yüklediğini, en azından kredi kartı harcamaları ile havale ödemeleri arasında bilirkişi incelemesi yaptırılması gerekirken eksik incelemeyle davanın reddine karar verildiğini ileri sürmüştür.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

Uyuşmazlık, asıl dosya yönünden davacı işçinin işçilik alacaklarının tahsili, birleşen dosya yönünden ise davacı tarafından davalıya borç olarak verildiği ileri sürülen paranın tahsili istemine ilişkindir.

2709 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın (Anayasa) 1 38... . maddeleri uyarınca Hakimler, Anayasa'ya, kanuna ve hukuka uygun olarak vicdanı kanaatlerine göre hüküm verirler ve bütün mahkemelerin her türlü kararları gerekçeli olarak yazılır. Bu gerekçede hukuki esaslara ve kurallara dayanmalı, nedenleri açıklanmalıdır.

Diğer taraftan 01.10.2011 tarihinde yürürlüğe giren 6100 sayılı Kanun'un 27. maddesinde hukuki dinlenilme hakkı kurala bağlanmıştır. Hukukî dinlenilme hakkı, Anayasa'nın 36. maddesinde ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 6. maddesinde düzenlenen adil yargılanma hakkının en önemli unsurudur. "Hukuki Dinlenilme Hakkı" gereğince davanın tarafları, müdahiller ve yargılamanın diğer ilgilileri, kendi hakları ile bağlantılı olarak hukuki dinlenilme hakkına sahip olup, bu hakkın yargılama ile ilgili olarak bilgi sahibi olunmasını, açıklama ve ispat hakkını, mahkemenin, açıklamaları dikkate alarak değerlendirmesini ve kararların somut ve açık olarak gerekçelendirilmesini içermektedir.

Mahkemeler, kararlarını somut ve açık bir şekilde gerekçelendirmek zorundadırlar. Eksik, şeklî ve görünüşte gerekçe yazılması adil yargılanma hakkının (hukukî dinlenilme hakkının), ihlâlidir.

6100 sayılı Kanun'un 297. maddesinde de, verilecek hükümde tarafların iddia ve savunmalarının özetinin, anlaştıkları ve anlaşamadıkları hususların, çekişmeli vakıalar hakkında toplanan delillerin, delillerin tartışılması ve değerlendirilmesinin, sabit görülen vakıalarla bunlardan çıkarılan sonuç ve hukuki sebeplerin yer alması gerektiği açıkça vurgulanmıştır. Kararın gerekçesinde maddi olay saptanmalı, hukuki niteliği ve uygulanacak hukuki kurallar belirlenmeli, bu konuda gerekli inceleme ve delillerden sözedilmeli, hukuk kuralları somut olaya uygulanmalı ve sonunda hüküm kurulmalıdır. Maddi olgularla hüküm fıkrası arasındaki hukuki bağlantı da ancak bu şekilde kurulabilecek, ayrıca yasal unsurları taşıyan bu gerekçe sayesinde, kararların doğruluğunun denetlenebilmesi mümkün olacaktır.

Somut uyuşmazlıkta, Mahkemece tarafların bir kısım iddia ve savunmaları ile dosyaya sundukları deliller hakkında herhangi bir değerlendirme yapılmaksızın hüküm kurulduğu, bu hususlarda yeterli bir gerekçe oluşturulmadığı anlaşılmıştır. Açıklamak gerekirse, davada birden fazla davalının bulunmasına rağmen davalılar arasındaki hukuki ilişkinin niteliği ile dava konusu işçilik alacaklarından hangi davalının hangi hukuki sebeple sorumlu olduğu tartışılıp değerlendirilmemiştir. Ayrıca hüküm fıkrası da, birden fazla davalı bulunmasına rağmen infazda tereddüde yol açacak şekilde "davalıdan alınarak davacıya verilmesine" biçiminde kurulmuştur.

Gerekçesiz veya yetersiz gerekçeyle karar verilmesi, adil yargılanma hakkının ihlali niteliğinde olup bozmayı gerektirmiştir.

VI. KARAR

Açıklanan sebeplerle;
A. Birleşen Dava Yönünden;

Davalı-birleşen dosya davacısı vekilinin birleşen davada temyiz isteminin miktardan REDDİNE,

B.Asıl Dava Yönünden;

1. Temyiz olunan, İlk Derece Mahkemesi kararına karşı istinaf başvurusunun esastan reddine ilişkin Bölge Adliye Mahkemesi kararının ORTADAN KALDIRILMASINA,

2. İlk Derece Mahkemesi kararının BOZULMASINA,

Bozma sebebine göre taraf vekillerinin sair temyiz itirazlarının incelenmesine yer olmadığına,

Peşin alınan temyiz karar harcının istek hâlinde ilgililere iadesine,

Dosyanın kararı veren İlk Derece Mahkemesine, bozma kararının bir örneğinin kararı veren Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

21.04.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.